

C

zym jest pozytywna adaptacja dziecka w nowym środowisku i dlaczego jest tak ważna?

Adaptacja - co przeżywa dziecko? W życiu każdej rodziny przychodzi czas, kiedy dziecko rozpoczyna edukację. Często czas adaptacji to trudne chwile dla dzieci, rodziców, a także kadry przedszkola. Każdy z nich staje przed wyzwaniem i musi zmierzyć się z wieloma trudnościami. Ogromnie ważna jest współpraca rodzica z placówką, jego zdecydowanie oraz zaufanie. Wzajemne opracowanie korzystnych interakcji dziecko – nauczyciel.

Pomiędzy dziećmi oraz dorosłymi od zawsze istniały różnice indywidualne, stąd też nie ma jednego modelu reakcji, sposobu zachowania się w nowym otoczeniu. Pozytywna adaptacja polega na przystosowaniu się dziecka do nowych i nieznanymi warunków. Adaptacja powinna odbywać się w taki sposób, aby była jak najmniej obciążająca pod względem psychicznym. Warto pamiętać o tym, że nie zależy ona od dziecka i wymaga wsparcia oraz pomocy ze strony dorosłego. Zdecydowanie często zaadoptowanie spoczywa na samym dziecku. Pozytywna adaptacja u przyszłego przedszkolaka podnosi kompetencje, a także poczucie sprawstwa. Jest to również moment w, którym dziecko rozwija swoje umiejętności społeczne. Adaptacja bezpośrednio łączy się z pojęciem separacji, gdyż rozłąka z rodzicem jest to kolejne osiągnięcie rozwojowe dziecka. Jeżeli

dziecko zaadoptuje się do nowego otoczenia wtedy w pełni korzysta z tego, co oferuje nowa placówka edukacyjna. Jest skoncentrowane na tym, co się dzieje „tu i teraz”, przyswajaniu nowych rzeczy, zawieraniu przyjaźni oraz przedstawieniu swojej osoby, czyli samego siebie.

jeśli dziecko
płacze
komunikat:
"nie płacz" mu
nie pomaga

Jak pomóc dziecku przejść z sukcesem czas adaptacji?

Warto podkreślić, że w adaptacji uczestniczy dziecko wraz z rodzicem. Dzieci doskonale wyczuwają emocje dorosłych, więc, jeżeli rodzic podejmuje decyzję o oddaniu dziecka do placówki edukacyjnej uprzednio sam powinien być na to gotowy, otwarty na współpracę z nauczycielem. Zdecydowanie każdy opiekun przed posłaniem dziecka do przedszkola zadaje sobie mnóstwo pytań:

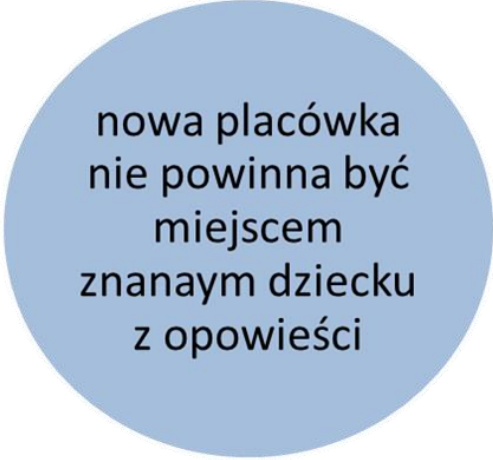
- Czy moje dziecko będzie miało właściwą opiekę?
- Czy będzie mu tam dobrze?
- Czy zostanie mu poświęcona odpowiednia ilość uwagi?
- Czy znajdzie kolegów, koleżanki?

Rodzice powinni przygotować dziecko do pójścia do przedszkola. Dać dziecku czas na przystosowanie się do nowej sytuacji. Nie może być ono „wrzucone” do nowego miejsca. Jednocześnie placówka nie może być miejscem, które dziecko zna wyłącznie z opowieści, należy je maluchowi pokazać korzystając z dni adaptacyjnych. Istnieje wiele dostępnych książeczek dla dzieci o tematyce przedszkola. Podczas spaceru warto często przyprowadzać dziecko pod budynek przedszkola. Niech ma możliwość poznać drogę, a

także poobserwować bawiące się dzieci. Można opowiedzieć dziecku jak wygląda taki dzień w przedszkolu wtedy maluch poczuje się pewniej.

Przygotowania należy rozpocząć od wspólnych rozmów, które rozwieją wszelkie wątpliwości malucha. Warto zwrócić uwagę, o czym rozmawiają dorośli i czy na pewno dziecko tego nie słyszy. Nie komentować swoich obaw, które sprawiają, że dziecko zaczyna postrzegać nowe miejsce negatywnie. Dla niektórych opiekunów może to być trudna sytuacja, dlatego zaleca się, aby rodzic sam wcześniej przepracował tę sytuację, aby negatywnie nie wpłynęła na dziecko. Pierwszy moment, kiedy pociecha opuszcza swoje gniazdo jest niezwykle trudny, rodzic zachowujący się nerwowo wywołuje stres u dziecka. Wielu dorosłych boi się płaczu dziecka, który jest formą wyrażania emocji. Podczas rozstania z rodzicem maluch ma prawo płakać, gdyż jest to naturalny odruch na zmianę. W danej chwili, kiedy dziecko jest skupione tylko na rozłące nie czerpie radości z przebywania z innymi dziećmi. To nie oznacza, że nie lubi swojego przedszkola. Dzieci silniejsze emocjonalnie potrafią na później odłożyć trudne dla niego emocje. Przyszły przedszkolak nie płacze, nie buntuje się, przygląda się otoczeniu, zasadom panującym w placówce. Kiedy widzi swojego opiekuna natychmiast wybucha płaczem jednocześnie pokazuje swoje emocje, którymi dzieli się z rodzicami podczas tego spotkania. Aby adaptacja przebiegała z sukcesem należy zachować konsekwencję w posyłaniu dziecka do przedszkola. Podczas rozstania stanowczo unikać pośpiechu, ale również nie należy przedłużać. Dobre rozstanie jest bardzo ważne i może przyczynić się do zmniejszenia stresu. Trzeba postawić dziecku wyraźną granicę, że rodzic musi iść, a dziecko musi wdrożyć się do nowej sytuacji. Przez pierwsze dni nie wystawiać wytrzymałości dziecka na próbę i odebrać je znacznie wcześniej. Istotne jest by nie oszukiwać i przychodzić o umówionej porze np.: „przyjdę po obiadku lub podwieczorku”. Żeby pomóc dziecku należy unikać rzeczy, które przynoszą odwrotny skutek od zamierzonego, nie negować uczuć dziecka. Przede wszystkim słuchać tego, co ma do powiedzenia. Punktem wyjścia jest rozmowa, przytulenie oraz podążanie za dzieckiem. Słowo „nie płacz” słyszane od rodzica wzmaga poczucie w dziecku, że oczekuje się od niego czegoś, czego ono nie jest w stanie zrobić. Bardzo pomocne maluchowi będzie zabranie z domu jego namiastki, czyli coś bliskiego jego sercu: ulubiona przytulanka czy jakiś inny ważny przedmiot. Niesamowicie ważne jest, aby ta rzecz pachniała domem. Mama i tata muszą być opoką dla dziecka i sami być przekonani, że pobyt dziecka w przedszkolu to niebываła okazja

do rozwoju i fantastycznej zabawy. Warto również pamiętać, że każde dziecko dorasta do wymogów życia społecznego w swoim czasie.

nowa placówka
nie powinna być
miejscem
znanym dziecku
z opowieści

Opracowała: Monika Nowicka